

proxima, libera, 372. — Num semper monendus sit poenitens de obligatione eam relinquendi, *ib.* — Num occasio proxima relinquenda sit antequam absolutio detur, 373. — Num absolvit possit qui versetur in occasione necessaria, *ib.* — Quid si in tali occasione manens saepe relabatur, 374.

Occisio malefactoris. Quatenus liceat, I. 366. — Quis ordo in ea servandus, 367. — iniqui aggressoris. Sub quibus condicionibus liceat, I. 368. — Ad quae bona tuenda liceat, 369. — Qui servent vel excedant moderamen inculpatae tutelae, 370. — Quatenus obligetur quis ad occidendum alterius aggressorem, *ib.*

— innocentis. Quatenus sit illicita, I. 371. — Quando permitti possit, 372.

— foetus. v. Abortus.

Occupatio. Quid sit, I. 480. — Quatenus liceat occupatio animalium, 481 seqq.

Oculo privatus. Num sit irregularis, II. 655.

Odium Dei. Quatenus aduersetur spei, I. 209; — caritati, 213.

— proximi. Quantum malum sit odium inimicitiae vel abominationis, I. 250.

Officium divinum. v. Horae Canonicae. — Num recitandum sit officium B. M. V. vel Defunctorum, II. 50. — Num satisfaciat qui ex errore vel ob parentiam officii diei aliud recitet, 51. — Quatenus peccet qui sciens volens officium pro officio recitet, 55. — Quod officium recitare debeant peregrini, *ib.*

Officia divina. Quaenam censeantur et quatenus iis assistere prohibeantur excommunicati, II. 583. — Censura contra recipientes in officiis nominalim a R. P. excommunicatos, 603. — Quatenus prohibeantur tempore interdicti, 623.

Oleum. Quo oleo alenda sit lampas coram tabernaculo, II. 184. — Num oleum extremae unctionis debeat esse olivarum et ab episcopo benedictum in ordine ad hoc sacramentum, 416. — Num liceat adhibere oleum benedictum anno precedente vel unam stillam tantum, *ib.* — Ubi custodiendum sit oleum infirmorum, 421.

Onanismus conjugalis. Ejus malitia, II. 549. — Num viro vel uxori ob onanismi consuetudinem deneganda sit absolutio, 550. — Num excusat a debito reddendo, 553.

Opera prohibita. Quomodo dignoscantur opera servilia, I. 353. — Num servile sit iter agere, ducere currus vel navigia onusta, molere, pingere, sculpere, artem photographicam exercere, delineare, retrahere imagines vel exemplaria acu,

acu pingere, imprimere, venari, piscari, confiere rosaria vel flores artificiales, laboribus domesticis cotidianis vacare, 354. — Quatenus prohibita sint opera judicialia et civilia, 355. — Quam graviter peccet opera prohibita peragens, *ib.* — Quas ob causas liceant opera generatim prohibita diebus festis, 356. seqq. — Quis dispensando ea permettere possit, 358 seqq.

Operarii. Eorum officia erga heros ex observatione, I. 354 seqq. — Justum eorum salarium, 645. — Officia erga heros e justitia, II. 22. — Num possint cessare laborem ex condictio, *ib.*

Operatio chirurgica. Quatenus subeunda sit ad salvandum vitam, I. 364. — Num liceat facere operationes periculosas unice experimenti causa, II. 19. — Num subituris tales operationes danda sit extrema unctionis, 422.

caesarea. Quid sit, II. 144. — Quatenus mater eam pati teneat, *ib.* — Quatenus et a quo, mortua matre, facienda sit, 145.

Opinio probabili. Quid sit et quo motivo ntitatur, I. 64. — Opinio intrinsece vel extrinsece; speculative vel practice; certo, dubie vel tenuitur, absolute vel comparative probabilis, 65. — Quomodo opinionibus probabilibus uti debeat confessarius, 79. — An liberet ab obligatione certo contracta probabilis satisfactio, 80; — speciatim in materia justitiae, 602. — Num liceat eidem homini uti duabus opinionibus probabilibus oppositis, 81.

Oratio. Quatenus requiratur necessitate medi et praeecepti, I. 258 seqq. — Quotiens orationis praecipuum urgeat per se vel per accidens, 259 seqq. — Bonae orationis condicione, 261. — Quando infallibiliter exaudiatur, *ib.* — Num consistere possit oratio cum voluntaria distractio, II. 59. — Qualis oratio ad lucrandas indulgentias plenarias requiratur, 403.

Oratoria. In quibusnam omnes satisfaciant praecipto Missae audiendae, I. 342. — Qui satisfaciant in oratoriis stricte privatissimis, *ib.* — Num liceat in iisdem S. Communionem dare, II. 181. — Quis dare possit facultatem celebrandi in oratoriis publicis vel privatis, 241. — Quae oratoria censenda sint publica ita ut omnes in iis celebrantes teneantur sequi oratorii calendarium, 253.

Ordinare. Censurae contra male ordinantes vel ordinatos, II. 618 seqq. — Num irregularis fiat ordinatus per saltum, 655.

Ordinatio, Ordo. Quid sit, II. 423. — Quot sint ordines et quinam sint sacramentum, *ib.* — Quam potestatem singuli

conferant, *ib.* — Materia et forma ordinum minorum et subdiaconatus, 426; — diaconatus et presbyteratus, 427; — episcopatus, 428. — Regulae generales de dubiis circa valorem ordinationis, *ib.* — Specialia de dubiis circa impositionem manum vel traditionem instrumentorum, 429. — Validae ordinationis minister ordinarius, extraordinarius, 430. — Licietae ordinationis minister, 431. — Validae elicitae ordinationis subjectum, 433 seqq. — Num ordinationi praerequirant status gratiae et confirmatio, *ib.* — Aetas pro singulis ordinibus requisita, *ib.* — Num peccet suscipiens ordinem, praetermissio inferiore, vel sine animo ascendendi ad superiores, 436. — Num liceat conferre eadem die duos ordines sacros, *ib.* — Scientia pro singulis ordinibus requisita, 437. — Titulus ordinationis, 438. — Literae testimoniales afferendae, 439. — Obligatio recitandi preces vel celebrandi Missas in ordinatione praescriptas, *ib.* — Num votum suscipiendo ordines solvat sponsalia, 446. — Quatenus ordinem non susceptum exercens fiat irregularis, 655.

Ordines minores. Num sint sacramenta et quam potentatem conferant, II. 423. — Eorum materia et forma, 426. — Quatenus a presbytero conferri possint, 450.

Ordinationis tempus. Quodnam ab Ecclesia statutum sit, II. 455. — Quid tribuat facultas ordinandi extra tempora, *ib.*

Ordinationis locus, II. 454.

Ordo impedimentum matrimonii. Quos complectatur et quo jure, II. 491. — Num adstringat eos qui ordinem sacram recipientes illud ignorabant vel respuebant, *ib.*

Ordo. Quis servandus sit inter bona et personas diligendas, I. 215. — Servandus inter creditores ab eo qui omnibus satisfacie nequeat, 603.

Origo. Quomodo intellegenda sit pro ordinibus suscipiendis, II. 451.

Ornatus muliebris. Quatenus sit peccaminosus, I. 259.

Oscula. Quatenus sint peccaminosa, I. 406.

Ovariotomia. Utrum reddat mulierem sterilem an impotentem, II. 505. — Quando liceat, *ib.*

P

Palpo. Quis sit et quatenus restituere debet, I. 341.

Panis. Quis censendum sit triticeus, II. 169. — v. Eucharistia.

Parentes. Eorum officia erga liberos, I. 349 seqq. — Num teneantur instructionem liberis procurare, 332. — Num debeant reparare damna a domesticis illata, 346. — Num peccent si solam legitimam filii relinquunt vel partem disponibilem uni prae reliquis filiis tribuant, 677. — Num in confessione exprimenda sit circumstantia peccati contra parentes commissi, II. 287. — Quatenus parentum dissensus impediat matrimonium contrahendum, 514. — Num possint dare liberis praecpta vel vetita in re matrimoniali, 515. — Quatenus teneantur dare consensum suum liberis nuptientibus, 516.

Parochus. Ejus qualitates, officium, jura, II. 67. — Qui sint veri parochi, 68.

Parochi officia. Residere, II. 69; — praedicare, *ib.*; — disciplinam ecclesiasticam incolunem servare, 70; — visitare aegrotos et assistere moribundis, *ib.*; — pro grege celebrare, 223; — suis ministrare sacramenta, 119; — speciatim extremam unctionem, 421. — Qua ratione debeat interesse matrimonio, 498. — Quomodo agere debeat cum meditabutibus matrimonium mixtum, 518; — et cum iis qui invalide matrimonium contraxerint, 534.

Parochi jura. Jus dispensandi in legibus ecclesiasticis, I. 120. — Jus ad publicam Eucharistiae delationem, II. 183; — ad examen puerorum ante primam communionem, 210; — ad audiendas suorum confessiones, 523. — Num audire possit confessiones, in tota dioecesi vel ubique locorum, *ib.* — Num approbatione indigat parochus qui paroeciam dimiserit, 526. — Num parochus delegare possit facultatem audiendi confessiones, 527. — Num ejus licentia requiratur ad confessiones in ejus paroecia audiendas, 528. — Num valide et licite audiat confessiones monialium, 539. — Num possit assistere matrimonio publici peccatoris, excommunicati motorii, franco-muratoris, 463. — Quis sit parochus proprius in ordine ad matrimonium, 496. — Num possit assistere matrimonio eorum qui lege civili nubere prohibentur, 508. — Num possit prohibere matrimonium, 510.

Parochi vicarii vel cooperatores. Qui sint et a quo nominentur, II. 71. — Eorum facultates et obligations, *ib.* — Num possint assistere matrimonii, 497.

Participans in justitiae. Quis sit et quatenus ad restituendum teneatur, I. 545. — Quatenus liceat mediale vel immediate actioni injustiae participare, 544.

Participatio in beneficiis. Num debita sit operariis, I. 643.

Passio. v. Concupiscentia.
Patientia. Quid sit, I. 250. — Quae vitia ei opponantur, *ib.*
Patrinus in baptismo. An liceat patrini agere in baptismo qui ab acatholico ministretur, I. 199 — Quatenus unus vel plures patrini adhibendi sunt in baptismo catholice ministrato, II. 136 — Quid si aliae caerimoniae omittantur, *ib.* — Requisita ad munus patrini valide exercendum, 137. — Patrini obligationes, *ib.* — Qui prohibeantur a munere patrini, 138. — in confirmatione. Quis sit adhibendus, II. 166. — Ejus obligationes, *ib.* — v. Cognatio spiritualis.
Pauperes. Qui sint intellegendi in legatio pio, I. 680. — Qui obtinere possint dispensationem matrimonialem in forma pauperum, II. 328. — Quid si qui falso se pauperes esse testati sint, *ib.*
Paupertas religiosa. Obligationes ortae e voto simplici paupertatis, II. 90. — Quid addat votum solenne paupertatis, 91. — Voti paupertatis materia remota, 92; — materia proxima, 93. — Num paupertatem laedat religiosus qui rem destruat vel inutiliter retineat, aliena bona administret, res communes occultet, depositum accipiat, mutuet, commodet, apud exter nos mandueet, pecuniam in pia opera expendendam accipiat, rebus oblatis renuntiet, *ib.* — Discrimen inter virtutem et votum paupertatis, *ib.* — Materia gravis in laesione voti, 98. — Num requiratur eadem quantitas ac pro filiofamilias, *ib.* — Num coalescant laesiones leves hujus voti, *ib.*
Peccator. Quis dicatur publicus et quatenus ad sacramenta admitti possit, II. 122. — Quatenus ad eadem admitti possit peccator occultus, 123. — Peccatores publici a munere patrini repellendi, 138.
Peccatum. Quid sit, I. 148. — Quomodo differat ab imperfectione morali, 149. — Actuale, habitual; formale, materiale; contra Deum, proximum, seipsum; ignorantiae, infirmitatis, malitiae; commissionis, omissionis; cordis, oris, operis, 150. — Grave, leve, 152 — Mortalia ex genere suo et ex toto genere suo; venialia ex genere suo, 153. — Requisita ad peccatum mortale, 154. — Requisita ad peccatum leve, 155. — Quomodo mortale ex genere suo fiat veniale et vice-versa, 156 seqq. — Quantum sit peccatum proponens committere omnia venialia ocurrentia, 158; — vel deliberantis num peccatum grave commissurus sit, 159. — Gravitas peccatorum relativa, 160. — Quomodo confessarius dignoscere possit num poenitens graviter peccaverit, 161.

Peccatorum distinctio specifica. Sub quo respectu determinanda sit, I. 162. — Ejus fontes, 163. — Quatenus a poenitente exigenda sit, II. 284.
Peccatorum distinctio numerica. Regulae ad eam determinandam ex actu pluralitate in actibus mere internis, I. 164; — in actibus qui ad externam executionem tendant, 165; — in actibus externis completis, 166; — vel incompletis, 167. — Quomodo determinanda sit ex objectorum pluralitate, 168. — Quatenus exigenda sit a poenitente, II. 285.
Peccata interna. Quae sint, I. 169. — Quatenus confessarius de eorum distinctione interrogare debeat, 175. — v. Delectatio, Desiderium, Gaudium.
Peccata capitalia. Quae sint et quare sic vocentur, I. 176.
Peccata dubia. Num confitenda sint peccata probabiliter non commissa, probabiliter remissa aut levia, II. 290. — Quid si de iisdem negative dubitet, *ib.* — Quatenus poenitentes inducendi sint ad confitenda peccata dubia, 291. — Num iterum accusanda sint peccata quae agnoscantur ut certa postquam ut debia accusata fuerint, *ib.* — Num ob peccata dubia confessionem vel actum contritionis communioni praemittere oporteat, *ib.*
Peculum. Quid sit et quatenus religiosis prohibeatur, II. 97.
Percussor clericorum. Num sit vitandus, II. 581. — Quatenus censurae subjaceat, 594.
Peregrini. Qui sint et num teneantur legibus particularibus territorii sui vel loci in quo versentur, I. 93 seqq. — Num absolviri possint a quolibet sacerdote approbato, II. 328. — Num incurvant casus reservatos Ordinario loci, 343. — Quatenus a peccatis reservatis absolviri possint, 348. — Num subdantur censuris dioecesis, 366.
Perfectio. Status perfectionis acquirendae vel exercendae, II. 72. — Quomodo religiosus teneatur tendere ad perfectionem, 86. — Quando graviter contra hanc obligationem peccet, *ib.*
Periodica. Quatenus prohibeantur quae religionem aut borros mores impetunt, I. 432. — Quatenus censurae subjicienda sint, 458.
Perseverantia. Quid sit, I. 250. — Quae vitia ei opponantur, *ib.*
Pictura. Quatenus peccent qui picturas turpes faciant, I. 258; — vel aspiciant, 407.
Pielas. Quid sit, I. 247.
Piscatio. v. Venatio.

Piscis. Prohibitio miscendi pisces cum carnibus quos et quando urgeat, I. 444.
Placitum regium. Num requiratur ad valorem legum ecclesiasticarum, I. 103.
Poena. Quatenus juvet ad digneendam legis obligationem, I. 107. — Num urgeat sine sententia declaratoria poena ipso facto incurrenda, 140.
Poenitens. Ratio agendi cum poenitente nullum certum peccatum accusante, II. 262; — vel qui certo putet se relapsurum esse, 281; — vel qui, nullo examine praemisso, accedit, 503; — cum poenitibus piis, 575. — Num poenitens confessario interroganti respondere debeat, 286.
Poenitentia. Pro confessario, obligatio eam imponendi, II. 511. — Num urgeat etiam pro moribundis vel novum peccatum post absolutionem accusantibus, *ib.* — Quanta esse debeat poenitentia, 512. — Quas ob causas minui possit, 513. — Quae opera imponi possint, 514. — Num liceat imponere opus mere internum, abstinentiam a communione, poenitentiam publicam vel sub condicione relapsus, *ib.* — Quatenus confessarius commutare possit poenitentiam impositam a seipso, 515; — ab alio, 516. — Num ad commutationem obtainendam, repetenda sit confessio, *ib.*
Pro poenitente, obligatio eam acceptandi et implendi, II. 517. — Requisita ut teneatur sub gravi ad eam implendam, 518. — Num liceat eam implere in statu peccati mortalis, eam in perfectius commutare, alteri faciendam committere, communioni postponere, 519. — Quomodo sit interpretanda, *ib.* — Num requiratur intentio eam implendi, *ib.* — Quatenus peccet qui eam differat, 520. — Ad quid teneatur poenitentiam oblitus, *ib.*
Poenitentiae sacramentum. Materia remota, necessaria, II. 258. — Quid de peccatis in ipsa baptismi susceptione commisis, *ib.* — Quid de peccatis commissis ante baptismum sub condicione datum, 239. — Materia libera, 260, seqq. — Quatenus debeat esse certa, 261. — Materia proxima, 263. — Forma, 264. — Num possit hoc sacramentum esse simul validum et informe, 273. — Quas qualitates ejus minister habere debeat, 524 seqq. — Minister ex ordinaria potestate, 525; — ex delegata potestate, 526. — v. Approbatio, Confessarius, Jurisdictio.
Pollutio. Quid sit, I. 393. — Ejus malitia, *ib.* — Quatenus detur pollutio feminea, 396. — Malitia pollutionis indirecte voluntaria, 397 seqq. — Influxus varia rum causarum in pollutionem, 399. — Reatus pollutionis nocturnae, 400. — Num pollutio communionem eadem die prohibeat, II. 203.
Polyandria. Juri naturali contraria, II. 461.
Polygynia. Quatenus sit illicita, II. 461.
Possessio. Quid sit et qualis esse debeat ad fundandam praeescriptionem, I. 490. — quis sensus et moralis usus principii possessionis, 76. — Influxus possessionis in sententiam judicalem, II. 6.
Possessor. v. Bonae, dubiae, malae fidei possessor.
Praelati Regulares. Num habeant potestatem legislativam, I. 87. — Specialis obligatio corrigendi subditorum culpas, 218. — Quatenus possint concedere licentiam legendi libros prohibitos, 487. — Num teneantur celebrare pro grege, II. 223. — Nun possint sibi reservare casus, 542; — denegare facultatem a reservatis absolvendi, 549; — ferre censuras, 563. — Num eorum censuris afficiantur subditi extra monasterium vel provinciam, 567. — Quatenus possint absolvere suos excommunicatos ob clerici percussionem, 594; — dispensare in irregularitatibus, 652.
Praescriptio. Quid sit et quotuplex, I. 489. — Praescriptionis acquisitivae condiciones: res praescriptibilis, possessio, titulus, 490; — bona fides, 490; — tempus legitimum, 492. — Praescriptionis liberative condiciones: debitum praescriptibile, bona fides, 493; — tempus legitimum, 494.
Praesentia. Christi in Eucharistia quamdiu perstet, II. 178. — Quatenus ccessit mixtione vini consecratum cum alio liquore, *ib.*; — corruptione specierum, 179. — Quamdiu duret in eo qui communicavit, *ib.*
— poenitentis in confessione qualis requiratur, II. 267.
Praesumptio, ut probatio, quatenus ei sit standum, I. 77. — Ut peccatum, quem reatum inducat, 177, 208.
Presbyteratus. Num sit sacramentum, II. 423. — Quam potestatem conferat, *ib.* — Ejus materia et forma, 427. — Num valeat susceptus praetermissis ordinibus inferioribus, 428. — Quid si in collatione presbyteratus omissus sit ritus certo essentialis, probabiliter essentialis, certo accidentalis, *ib.* — Quid si omissa sit manus impositio, si facta sit sine contactu physico vel cum formula corrupta, 429. — Quid si omissus fuerit tactus physicus instrumentorum, si dubitetur num tacta fuerit patena vel hostia, si

traditus fuerit calix vacuus vel non consecratus, *ib.*

Pretium. Num solvi possit moneta papyracea, I. 650. — Quid et quotuplex sit pretium justum, 651. — Quatenus obliget pretium legale, 652. — Quomodo determinetur pretium vulgare, *ib.* — Num injuste agat vendens supra pretium summum vel emens infra pretium infimum; quibus titulis extrinsecis id licetum fiat, 653. — Num ad justum pretium faciat privata notitia de mutatione pretio inducenda, 654. — Quatenus justum sit pretium conventionale, *ib.* — Num justem ematur parvi res pretiosa, si unus vel uterque contrahens ejus valorem ignoret, 655.

Privilegium. Praeter jus, contra jus, I. 143. — Quis utrumque concedere possit, *ib.* — Personale, reale; mere gratosum, remuneratorium; favorable, odiosum, 146. — Regulae de usu privilegiorum, 147. — Num donatus privilegio sacelli domestici teneatur eo uti ad Sacrum audiendum, 344. — Quid sit privilegium Sabbatinum et quaenam ad illud asse- quendum requirantur, II. 409.

Privilegia clericorum, Fori, II. 590. — Canonis, 594.

Privilegia episcoporum. Quoad dispensationes in legibus communibus, I. 119. — Quoad dispensandos peregrinos et exemplos, 120. — Quoad celebrazione Missae in altari portatili, 342. — Quoad facultatem legendi libros prohibitos, 457. — Quoad indulgentiarum concessionem, II. 405. — Quoad remittendas proclamationes nuptiales, 431. — Quoad dispensationem in voto castitatis imperfectae, 512. — Quoad dispensationem in impedimentis matrimonii, praesertim in articulo mortis, 525. — Quoad absolutionem a censuris R. P. reservatis, 575; — ab haeresi, 586. — Quoad absolvendos percuressores clericorum, 594. — Quoad dispensationem in irregularitatibus, 652.

Privilegia regularium: Exemptionis, II. 103. — S. Eucharistiam distribuendi in ecclesie suis, 182 — S. Eucharistiam asservandi, 185. — Quoad primam coniectorum communionem, 210. — Quoad confessiones saecularium, 354. — Quoad confessiones suorum, 357 — Quoad confessiones familiarium, 358. — Quoad publicationes ordinationi praemittendas, 453. — Quoad votum castitatis imperfectae, 512. — Quoad absolutionem a censuris reservatis R. P., 576; — vel Ordinario, 607. — Quoad dispensationem in irregularitatibus, 652.

Probabiliorismus. Quid sit, I. 67. — Refellitur, 69 seqq.

Probabilismus. Quid sit, I. 67. seqq. — Num patiatur exceptionem, 68 seqq. — Probatur ex ratione, 69; — ex auctoritate, 70. — Vindicatur ab objectionibus, 74. — Regulae probabilismum determinantes, 75 seqq.

Probabilitas. Juris et facti, I. 63. — Regulae ad judicandum de opinionis probabilitate, 66. — Varia systemata de probabilitate, 67. — Sensus axiomatis: Qui probabiliter agit, prudenter agit, 78.

Proclamationes nuptiales. Earum obligatio, II. 448. — Quando omitti possint, *ib.* — Quibus temporibus facienda sint, 449. — Quo loco et a quo, 450. — Quatenus in iis dispensares possint episcopi, 451.

Procurator. Num valeat et liceat celebratio matrimonii per procuratorem, II. 495.

Professio fidei v. Fides.

— religiosa. Quatenus et quo jure dirimat matrimonium contrahendum, II. 475; — matrimonium ratum, 535. — Quatenus tollat irregularitatem ex defectu natalium, 652.

Promissio. Quomodo differat a proposito, I. 606. — Sub quibus condicionibus valeat, *ib.* — Quid si metu vel dolo extorta sit, *ib.* — Obligatio e promissione orta, 607. — Quomodo easdem cesseret, 608.

Promulgatio. Quatenus ad legis valorem requiratur, I. 102. — Qualis requiratur in genere et speciatim in legibus ecclesiasticis, 103.

Propositio damnata. Censura contra docentes vel defendantes propositiones ab Ap. Sede damnata sub excommunicationis poena, II. 505.

Propositum. Num in sacramento poenitentiae requiratur propositum formale, II. 280; — firmum, efficax, universale, 281. — Quale propositum requiratur de venibus, 282.

Proxenetae. Qui sint, I. 659. — Eorum officia, *ib.*

Prudentia. Quid sit, I. 243. — Quomodo violetur per defectum, per excessum, *ib.*

Pubertas. Qua aetate incipiat pubertas naturalis, I. 587; — legalis, II. 494.

Publicationes. Quae facienda sint ante ss. ordinum susceptionem, II. 455. — Quae obligatio inde oriatur, *ib.*

R

Raptus. Quid sit ut peccatum, I. 394. — Quid sit ut impedimentum matrimonii, II. 506. — Hujus impedimenti condiciones, 507. — Qua censura plectatur raptus, 507.

tus in ordine ad matrimonium, 611. — Irregularitas e raptu oriunda, 637.

Ratio conscientiae. v. Conscientiae manifestatio.

Rebellio. Ejus reatus, I. 537.

Receptans. Quis sit et quam restituendi obligationem habeat, I. 342.

Recidivi. Qui sint in ordine ad confessio- nem II. 569. — Quatenus iis sit diffe- renda, vel neganda absolutio, 370. — Quid de recidivis in venialia, *ib.*

Rectors Missionum (in Stat. Foeder. Amer.). Eorum officia, II. 68.

Redemptores. Quatenus peccent in minuen- do salario operariorum, I. 630. — Num jus habeant ad majus pretium quando operis expensae summam praeviam excesserint, *ib.*

Reductio. Quatenus a R. P. vel episcopo fieri possit reductio oneris Missarum, II. 229.

Reformatio. Num religiosi teneantur sequi ordinis sui reformationem, II. 102.

Regula. Obligatio religiosi ad servandam regulam, II. 87. — Quatenus mala sit transgressio regulae mere poenalis, *ib.* — Quatenus regula cadat sub votum oboedientiae, 100.

Regulares. Qui sint, II. 74. — Num prohibeantur dare communionem in suis ecclesiis die Paschatis, 182. — Num accipiunt a R. P. jurisdictionem ad audiendas saecularium confessiones, 354. — Quid si eas audiant cum sola facultate Ordinarii, *ib.* — Quid si episcopus injuste recusat eos examinare vel approbare, 355. — Quas limitationes episcoporum eorum approbatione apponere possit, *ib.* — Num possit eos ad examen revocare vel concessis facultatibus spoliare, 356. — Quid si simul omnes confessarios alie- juus conventus suspenderet, *ib.* — Apud quem confiteri possint, speciatim in itinere et tempore jubilaei, 357. — Num indigeant facultate Ordinarii ad absolvendos familiares, 358. — Num incurvant casus in Ordine reservatos, si reservationem igno- rent, vel casus episcopales, 343. — A quo sint ordinandi, 432. — Num possint censura plecti ab episcopo, 366. — Num possint frui dispensationibus ab eodem concessis, I. 420. — Num subdantur episcopali prohibitioni in libris vel ephemeridibus legendis, 431. — Qua licentia indigeant ad libros edendos, 460. — v. Privilegium, Religiosus.

Res amissae. Obligationes et jura eas inventantis, I. 483. — Quid si dominus inventiri nequeat vel rebus jam alienatis compareat, *ib.*

Reservatio casuum. Quid sit et a quo fieri possit, II. 342. — Num tollatur si poenitentes apud habentem absolvendi facul- tam oblitus sit peccatum reservatum vel invalide confessus sit, 350.

Resistere. Num liceat active resistere ini- quirarum legum executioni, I. 537. — Num oportet positive resistere motibus impuris, 403. — Num reus possit resis- tere judicii vel executoribus justitiae, II. 15.

Restitutio. Quid sit, I. 311. — Ejus duplex radix, *ib.* — Sub quibus condicionibus urgeat restitutio ob injustam acceptio- nem, 512. — Num urgeat eum qui ine- pabiliter damni causam posuerit, 513; — eum qui alium a bono nondum possesso consequendo impedit, 514; — iniquum officiorum distributorum, 515; — eum

qui causam damni mere occasionalem posuerit, 516; — etiam cum directa intentione ut damnum sequatur, 517. — Num urgeat eum qui alium pravo exemplo suo ad damnum inferendum impulerit, *ib.*; — eum qui rem peritaram destruxerit, 529; — confessarium qui poenitentem de restitutione facienda monere omiserit vel indebet ab eadem solverit, II. 377.

Restitutionis quantitas. Quando res ablata varium valorem habuit, I. 351. — Quando damna e dilata restitutione orta sunt, 536.

Restitutio in solidum. Quid sit et quos obliget, I. 348. — Quo ordine a singulis cooperatoribus sit peragenda, 549. — Quaenam ab ea facienda executent, 550.

Restitutionis circumstantiae. Cui facienda sit restitutio quando constat quis damnum passus sit, I. 351. — Cui, quando idem dubium est vel penitus latet, 532. — Quomodo facienda sit, 533. — Quid si res restituenda commissa sit tertio, sed ad dominum non pervenerit, 534. — Quomodo restituendum sit reipublicae, *ib.* — Quo loco sit restituendum, 535. — Quo tempore, 536. — Num bona unius ordinis per bona aliis ordinis sint compensanda, 561.

Cause excusantes a restitutione. Ad tempus: impossibilitas physica vel moralis, 1. 337. — In perpetuum: remissio a creditore facta, solutio creditoris creditoris immediati, compensatio, compo-sitio a R. P. obtenta, 538.

Restrictio mentalis. Pure mentalis, late mentalis, I. 414. — Quatenus licita sit, 415. — Num liceat late mentalem jura-mento firmare, 417.

Retrovenditio. Num liceat venditio cum pacto retrovenditionis, I. 636 — Sub quibus condicionibus, 637.

Reus. Num teneatur crimen suum fateri, II. 41 — Num possit crimina occulta testium revelare vel iis falsa imputare, 12. — Num possit e carcere aufugere, corrumperem custodes, resistere judicii vel executoribus justitiae, 12 seqq.

Revalidatio matrimonii. Quando sit causa canonica dispensationis, II. 525. — Quomodo sit facienda si matrimonium nullum sit ob defectum consensus, 533; — ob defectum formae Tridentinae, 536; — ob inhabilitatem partium, 537. Quatenus, obtenta ordinaria dispensatione, necesse sit ut iteretur forma Tridentina, 538. — Quatenus sit renovandus consensus, 539.

Romanus Pontifex. Quomodo legislativam potestatem in Ecclesia exerceat, I. 87. — Quibus in legibus dispensare possit, 118. — Quatenus dispensare possit et soleat in impedimentis matrimonii, II. 321. — Num possit solvere matrimonium ratum, 533; — solvere matrimonium consummatum infidelium, 560.

Rosarium B. M. V. Condiciones ad lucrandas indulgentias rosarii cui adnexae sint indulgentiae Apostolicae, et rosariorum S. Dominici, S. Birgittae et Crucigerorum, II. 408.

Rubrica. Quatenus obligent rubricae missalis, II. 250. — Num in desuetudinem abire possint, 251. — Num celebrare possit qui nequeat omnes rubricas servare, 252. — Quatenus obligent rubricae de tono vocis inter celebrandum, 254; — de orationibus et de lotione manuum ante et post Missam, 256.

Sacramentalia. Quae sint et quam virtutem habeant, II. 107.

Sacramentum. Quid sit et quam gratiam conferat, II. 106. — Quot sint sacramenta, *ib.* — Quomodo constant materia et forma, 108. — Quae unio inter utramque requiratur, 109. — Quando materia et forma mutentur substantialiter, 110. — Sacraenta vivorum et mortuorum, 128. — Quando sacramenta cum obice suscepta reviviscant, 129. — Num sacramenta vivorum quandoque conferant gratiam primam, 150. — Quatenus excommunicatio prohibeat a sacramentis suscipiendis, 582; — vel conferendis, 583. — Quatenus ab iis privet interdictum, 625.

Sacraenta ministrandi obligatio. In iis qui ex officio curam animarum exercent, II. 119. — In reliquis sacerdotibus, 120.

Sacrilegium. Ejus malitia et species, I. 279. — Quomodo committatur sacrilegium personale, 280; — locale, 281; — reale, 282.

Salarium. Num justum sit salarium fixum, I. 645. — Num justum sit quodcumque inter herum et opificem convenerit, *ib.* — Num sufficere debeat alendo operario frugi et bene morato, 646. — Num debeat esse familiare, 647. — Quas ob causas liceat dare consueto minus, 648. — Injustitiae practicae in salario opificum, 649.

Sanatio in radice. Quid sit, II. 540. — Ejus effectus, *ib.* — Condiciones ad eam obtinendias, 540.

nendum, 541. — Quis eam concedere possit, 542.

Satisfactio. v. *Poenitentia.*

Scandalum. Activum, passivum; indirectum, directum, diabolicum; pusillorum, pharisaeum, I. 231. — Ejus reatus, 232. — Num actiones bonas omittere liceat vel oporteat ad scandalum vitandum, 233 seqq. — Num liceat apponere alteri occasionem peccati vel suadere minus malum ei qui ad majus faciendum determinatus sit, 234.

Scapulare B. M. V. Requisita ad lucrandas indulgentias scapularibus adnexas, II. 409.

Schisma. Quid sit, I. 432.

Schismatici. Qui sint et qua censura plectantur, II. 588.

Scholae. Quatenus liceat liberos mittere ad scholas pravas vel periculosas, I. 332.

Scriptura sacra. Quatenus peccent ejus verba adhibentes sensu impio vel faciolarum instar, I. 282.

Scrupulosi. Regulae pro iis, I. 58. — Re media scrupulosorum, 59. — Regulae pro eorum confessariis, 60.

Scrupulus. Quid sit, I. 53. — Effectus serupulorum, 56.

Secretum. Quid sit et quotuplex, I. 450. — Obligatio servandi secreti naturalis vel promissi, 451; — secreti commissi, 452. — Num secreti obligatio excusat a revealandis impedimentis matrimonii, II. 453. — v. *Sigillum sacramentale.*

Semen. Num liceat mulieri post copulam expellere semen, I. 578. — Quatenus semen prolificum in utroque sexu habetur, 587.

Sententia judicialis. Ejus vis in conscientiae foro, II. 8.

Sepultura ecclesiastica. Quatenus ea privetur excommunicatus, II. 583. — Censura contra mandantes seu cogentes tradi ecclesiasticae sepulturae haereticos notarios, etc., 609. — Quatenus prohibita sit per interdictum, 625. — Quaenam complectatur, 626. — Qui sint ea privandi tamquam extra Ecclesiae communionem defuncti, 627; — vel ob gravissima delicia, 628.

Sequestrum. Quid sit et quas obligationes pariat, I. 624.

Servitus hominis. Quatenus liceat, I. 467. — fundi. Naturalis, legalis, conventionalis; continua; apparent; urbana, ruralis. I. 496. — Quomodo servitudes acquirantur et extinguantur, 497. — Jura et officia ex iis oriunda, *ib.*

Sigillum sacramentale. Quid sit et quo jure oriatur, II. 379. — Quare nullam exceptionem patiatur, 580. — Unde exsurgat ejus obligatio, 581.

Sigilli subjectum. Quatenus et quomodo sigillum servare teneatur confessarius, II. 382. — Num eodem ligetur poenitens; superior cui se sistat qui indrecep-ta a reservato absolutus est vel a quo petitur facultas absolvendi a reservato; interpres; qui audit confitentem, 383. — Num eodem ligetur is cui aliquid de materia sigilli revelatum sit; consultus a confessario vel a poenitente; qui legerit chartam in qua scripta sit confessio, 384.

Sigilli objectum. Peccata in ordine ad absolutionem manifestata, II. 385. — Quid de circumstantiis ad manifestanda peccata explicatis, *ib.* — Quid de defectibus et scrupulis poenitentis, 386. — Quid de virtutibus et bonis propositis poenitentis, de peccato complicis, de poenitentia imposita, 387.

Sigilli violatio. Directa, indirecta, II. 379. — Num parvitatem materiae admittat, 380. — Quot malitias contineat, *ib.* — Num ab ea excusat opinatio probabilis aliquid non cadere sub sigillum, *ib.* — Quae requirantur ut deficiat, 388. — Num committatur ab eo qui dicat aliquem sibi confessum esse vel laudet unum poenitentem quod sola venialia committat, *ib.*; — qui peccata referat, tacito poenitentis nomine, 389; — qui peccatum auditum manifestet vi notitiae extra-sacramentalis vel schedulam confessionis deneget, 390; — qui extra confessionem loquatur cum poenitente vel tertio de auditis in confes-sione, sed cum licentia poenitentis, 391. — Quid si de iisdem loquatur cum poenitente extra confessionem vel in alia con-fessione, sine ejus licentia, *ib.* — Num violatio sigilli committatur ab eo qui scientia e confessione hausta utatur ad externam gubernationem vel ad impe-dientium majus gravamen poenitentis, 392. — Num committatur a fugiente insidias e confessione notas vel recusante audire illum quem e confessione norit male dispositum, 393.

Silentium. Quando aequivaleat consensui, I. 10.

Simonia. Quid sit, I. 283. — Juris divini, ecclesiastici; mentalis, conventionalis, realis, confidentialis, 284. — Ejus malitia, 283. — Quomodo committatur simonia juris divini, 286 seqq.; — simonia juris ecclesiastici, 289. — Quatenus e simonia oriatur restituendi obligatio, 290. — Censurae contra simoniae reos, II. 600 seqq.